

מתי בפעם האחרונה שיר זיו

"אני אוהבת לשיר על במה, אבל זו עבודה - ואני צריכה בית ושקט"

לרותי הולצמן מ"שוקולד מנטה מסטיק" יש קבוצת ווטסאפ סודית עם ירדנה ארזי ולאחוריה לופטין, בעל רופא שלא יודע לעשות בביסה, ותפקיד בסדרה "על הספקטרום" של "יס". אבל היא הכי אוהבת להיות עם הנכדים

מתי בפעם האחרונה לבשת מדיים?
"זה היה בלהקת הנח"ל, והשנה היתה 1971. עד אז לא ידעתי כל כך מה זו להקה צבאית, אבל כנערה הופעתי בכתי מצוות עם קוסם וגיטרה, אז הלכתי לבחינות באמצע י"ב – והשאר זה כבר היסטוריה".

וחוויות את חיי הלהקה הסוערים והזוהרים?
"לא ממש. במקומות כאלה אתה יכול להיסחף לתחרותיות מעצבנת או להיות טפלון – ואני הייתי מאוד טפלון. הייתי מקצועית, אבל לא חשבתי שהלהקה זה כל החיים ולא הייתי כל כך בחבורה. הבנות גרו במלון קרייתי והבנים במלון חיים, ואני גרתי בבית כי הייתי תל-אביבית. אבל אני לא חושבת שהפסדתי, היה לי כיף בבית, וגם לא ידעתי בזמן אמת שזה יהיה מקום שישינה לי את החיים".

מתי בפעם האחרונה פגשת מישהו שאת מעריצה?
"בסוף מארס. פגשתי את מתי כספי, שאיתו עבדתי לאורך השנים, ונורא התרגשתי. הוא הופיע בכנס רפואי, והייתי שם עם בעלי, ד"ר שמעון ברק, שהוא רופא ילדים. ניגשתי אליו מאחורי הקלעים, אבל מתי זה מתי – הוא לא יצא מדעתו. לאחרונה הייתי גם בהופעה של שלמה יידוב, וגם שם השתגעתי".

מתי בפעם האחרונה טיילת במקום חדש?
"בספטמבר האחרון היינו בפעם הראשונה בדרום אמריקה, כשמעון קיבל תואר פרופסור כבוד מטעם אוניברסיטה בארגנטינה. טיילנו טיול של חברה צעירים, אבל כמו זקנים, עם מכונית שמגיעה לאסוף אותנו ומדריך. מכיוון שמעון לא יודע לקפל

חולצות, אני מצטרפת אליו לנסיעות עבודה חשובות ומקפלת לו. הוא גם לא מכניס כלים למדיח, לא מטאטא ולא מפעיל מכונת כביסה".

מתי בפעם האחרונה קראת ספר?
"לפני חודש, בנסיעה לכנס רפואי בטולרו. קראתי ספר נהדר שמאוד מצא חן בעיני, 'אחותו של הנגר' של מירה מגן. את חייבת לקרוא אותו, הוא סוחף וכתוב פנטסטי. לרוב אני קוראת רק בחו"ל, כי בארץ אני נסחפת אחרי החדשות. בבוקר אני רואה חדשות ומאזינה לגלי צה"ל, ובמשפחה קוראים לי 'קשבנו'. אני חיה את השטח, וגם מתעצבנת ומדברת לרדיו".

מתי בפעם האחרונה שרת מול קהל?
"ב-1 באפריל. הופעתי בעפולה עם שירי להקות צבאיות ויאיר רוזנבלום. אני לא מתה על הופעות. אל תביני אותי לא נכון, אני כן אוהבת לעמוד על במה ולשיר, אבל זו עבודה – ואני צריכה בית ושקט. כל העסק הזה לוקח זמן – עד שמתאפרים בצהריים, נוסעים, מופיעים וחוזרים ב-12 בלילה. בדרך כלל אני בשמונה בערב כבר במיטה, רגליים למעלה, רואה טלוויזיה ומדברת עם עצמי".

ולא הפרים לך הבמה או הקהל?
"אני לא מרגישה החמצה או אכזבה. הופעתי גם בתיאטרון ('צלילי המוזיקה', 'ברנשים וחתיכות'), ומדי פעם אני עושה גיחה לשם, אבל אם היית אומרת לי לעבוד כמו שירדנה עוברת, זה לא עולה על דעתי. אם בלוי שלי יש יותר ממה שאחד בשבוע – נגידי, קוסמטיקאית – זה כבר קשה לי".

מתי בפעם האחרונה יצאת לדייט?
"יש לי ולשמעון כל הזמן דייטים.

בטולרו קיבלנו כמנות אחרונות בארוחה של איזה שף ביצי פרבז'ה. זה היה משהו. אנחנו לא מצלמים אוכל, אבל ישבנו וצילמנו ועוד עשיתי וידאו מזה. אנחנו כל הזמן עושים חיים יחד. לכל אחד יש את הפאקים שלו, ולפעמים אני עולה לו על העצבים, אבל אנחנו מזדקנים ממש בכיף. הוא החבר הכי טוב שלי בעולם, וזה לא מובן מאליו".

מתי בפעם האחרונה דיברת עם אבא שלך?
"כשהייתי בת 14 וחצי. אבא שלי, משה, מת בשבת בצהריים מדום לב. אני לא הייתי בבית, הלכתי לחברה. בשיחה האחרונה איתו שאלתי אם אני יכולה ללכת לחברה, והוא אמר לי שכן. אמא היתה בכית כשזה קרה, וגם האחיות שלי. לא היו טלפונים, אז מישהו בא להורים של החברה, ואבא שלה אמר לי שההורים ביקשו שאגיע הביתה. הגעתי לשפינוזה בפניה, וראיתי מסביב לבית מלא אנשים, היו צרחות וככי. אבי היה בן 52 במותו. הוא השאיר אחריו את אמי, שהייתה בת 42, עם שלוש בנות. הוא עבד בצרכנייה הראשונה של תל אביב ששכנה ברחוב בלוך. זה היה מקום נחמד מאוד".

מתי בפעם האחרונה ייצגת את המדינה בחו"ל?
"עם 'שוקולד מנטה מסטיק' באירוויזיון של 1976. כשאת בתוך החוויה את חושבת רק איך לעשות הכי טוב, ואת לא חושבת על המיליונים שצופים בך. אני זוכרת שסיכת הביטחון בחגורה לא נסגרה לי טוב, והשיר שלפנינו כבר עמד להסתיים, והמשטח של הבמה היה חלק ושחור. הפלטפורמות שלנו היו מטורפות, ורק אמרתי 'שאלוהים ישמור עלי, איך אני מגיעה לבמה, ולא נופלת ולא שוברת את הראש'. לא היו לנו מחשבות על זכייה, רק קיווינו לצאת

במקום טוב, ואכן הגענו למקום השישי".

התחברת ל"Toy", שהביא לנו את הניצחון השנה?
"העולם שייך לצעירים. זו מוזיקה אחרת, זה סטייל אחר. אם אני הייתי יושבת בוועדה אני הייתי בוחרת שיר אחר, אז מזלם של יוצרי השיר שאני לא בוועדה – ומזלם שזכו".

מתי פגשת בפעם האחרונה את החברות מ"שוקולד מנטה מסטיק"?
"בשישי שעבר, במסיבת הזוגיות של הבן שלי, יונתן. הם לא אומרים חתונה, אלא 'מסיבת זוגיות', שאליה הוזמנו חברים ומשפחה קרובה, והם הרימו אירוע שאני מורידה את הכובע לפנייהם. אני לא הזמנתי חברים, רק משפחה, ויונתן הזמין בעצמו את ירדנה ולאחיה. הוא הכניס אותן לרשימה, כי הוא חי כל חייו כילד שיוודע שיש לו עוד 'גיסות', ככה שמעון קורא להן. גם אם אנחנו לא מתראות, אנחנו כל הזמן בווטסאפ, בקבוצה שנקראת 'הם לא יאמינו', על שם שיר ששרנו יחד. יש לנו גם את קבוצת 'המתחרת', שכוללת

צילום: אפרת אשל, איפור: ורד בדוסה

לא תחזירי לי, את התקף הלב לא תעלימי לי, אז צריך ללכת קדימה. זה החיים. כשיצאתי ממנה אמרתי לשמעון בטלפון שאני אקנה שמלה ונעליים כי אני לא צריכה פסיכולוגית, ומאז הארון שלי כבר מתפוצץ משמלות".

⬅ **מתי בפעם האחרונה עשית דיאטה או ניתוח פלסטי?**

"עשיתי הרמת עפעפיים לפני שנה, כי זה כבר הציק לי נורא. ירדתי השנה כמה קילוגרמים, והייתי רוצה לרזות עוד, אבל אני מאוד נהנתנית וקשה לי עם דיאטות. הנסיעות, ההגיגות, יום הולדת ויום נישואים – אני כל הזמן מוצאת את עצמי מול תפריטים, מתלבטת מה מותר לי ומה אסור לי".

⬅ **מתי בפעם האחרונה שמחת שאת ישראלית?**

"אני שמחה שכל המשפחה שלי גרה פה בארץ, אבל לא תמיד אני שמחה ממה שקורה פה – וממרומי גילי אני כבר לא פותחת את הפה. לפני שבוע אחותי היתה בת 70 ונסענו כל השבט לחגוג בוויילה עם בריכה. עשינו 30 ומשהו שעות של חוויה רגשית משגעת. אנחנו שלוש אחיות שחיות באותו בניין, אחת מעל השנייה. אנחנו שותות כל יום קפה יחד לפנות ערב, ומבלות הרבה יחד. ציפי הבכורה גרה למעלה, מירל'ה השנייה גרה קומה מתחתיי, ואני הצעירה באמצע. סבא שלי בנה את הבניין הזה".

רותי הולצמן

בת 67. זמרת, מדבבת, שחקנית ומנחה. גדלה וחייה בתל אביב. נשואה לד"ר שמעון ברק ואמא ליונתן (סטנדאפיסט) ולמיכל (מורה). שירתה בלהקת הנח"ל, והיתה חלק משלישיית "שוקולד מנטה מסטיק", עם ירדנה ארזי ולאה לופטין. מייסדי אמ"י. משתתפת בסדרה "על הספקטרום" ב"יט"

מתי בפעם הראשונה

⬅ **מתי בפעם הראשונה פגשת את בעלך?**

"הייתי בת 25 וחצי והוא היה בן 26. היינו אחרי חזרה של 'שוקולד מנטה מסטיק', הבנות הלכו להסתובב בדיונון, ולי נקבעה פגישת עבודה בקפה 'פינת' לגבי איזה פרויקט טלוויזיוני. פתאום ראיתי גבר חתיך עם תלתלים יושב ומסתכל עלי, וכמעט נכנסתי בעץ. נשבעת לך, אני לא מגזימה. ואז הוא אמר 'את יודעת שיש לנו פגישה בעשר?' חשבתי שהוא מנסה להתחיל איתי, אבל לא, הפגישה היתה איתו. שמעון הנחה אז תוכנית טלוויזיה, 'שירים מארץ אחרת', ועל זה הוא רצה לשוחח. הזמנתי קפה והוא הזמין מיץ אשכוליות, וכשירדנה ולאה עברו שם אחרי עשר דקות, אמרתי להן שאני מתחתנת. שנה אחר כך כבר היינו נשואים".

בנים מלהקת הנח"ל".

⬅ **אבל כשנפרדתן היה טעם מר.**
"נכון. כשנפרדנו היה טעם של חלודה בפה, זה לא היה בנשיקות על הלחי. היתה תקופת צינון, ועם הזמן חזרנו די מהר לחבורה שלנו. לקח לנו קצת זמן להבין שמה שהיה בינינו גדול ממה שנגמרה ושמרנו את זה. כשהיינו בלהקה זה היה נורא טוטאלי. לא היה זמן פנוי, אסור היה להגיד 'ביום חמישי בעוד שבועיים אני לא מגיעה להופיע'. היו הופעות כל הזמן. כשלייקוש התחתנה בפעם השנייה, גם אני התחתנתי בהפרש של שבועיים בערך, ופשה אמר לנו 'כל היום מתחתנות, מתגרשות, לא יכול להיות'. קיבלתי 36 שעות חופש, ויום או יומיים אחרי החתונה הופעתי בהיכל התרבות".

⬅ **מתי בפעם האחרונה הופעת מאור?**

"באוגוסט שעבר, כשאמרו לי שבאים לאסוף אותי לצילומים של 'על הספקטרום' בארבע וחצי לפנות בוקר. אמרתי, 'מה, נפלתם על השכל?'. לא

הבנתי באמת את השעה. הבת שלי אומרת שאני קוטרית מקצועית. אני באמת התלבטתי מאוד אם להיכנס לסדרה, והילדים שלי שכנעו אותי שאני מגזימה. קראתי את כל התסריט, והוא נורא נגע לי ללב. אולי כי לפני שמונה שנים למדתי שיקום באמנות לאוכלוסייה עם צרכים מיוחדים, וחלק מהאנשים שטיפלתי בהם בהתנדבות היו על הספקטרום".

⬅ **מתי בפעם האחרונה בילית עם הנכדים?**

"ביום שלישי האחרון, היינו אצלם בקיבוץ ניר אליהו, ליד כפר סבא. פיצ'קלה שלי היא מורה למחשבת ישראל, ורותם (3) ושחר (שנה) הם התבלין שלנו לחיים. בעבר הם גרו ביהל ליד אילת, והייתי נוסעת לשם פעם בשבוע – שלוש וחצי שעות לכל כיוון. עכשיו יותר נוח, ואנחנו מתראים שלוש פעמים בשבוע".

⬅ **סליחה, אמרת פיצקלה?**

"פיצקלה, ואני קוראת לה פיצ".

כשהיא נולדה, שמעון בא הביתה מבית היולדות ואמר ליונתן, שהיה בן שנה ותשעה חודשים, נולדה לך הלילה אחות. ואז יונתן אמר, 'מה, פיצקלה?' וזה תפס. בשבועיים הראשונים התלבטנו איך לקרוא לה, אז בינתיים קראנו לה פיצקלה, וזה נשאה. אבל שמה הוא מיכל".

⬅ **מתי בפעם האחרונה חשבת על המוות?**

"בגיל 44 היה לי התקף לב, ואחרי זה חטפתי סרטן בשלפוחית השתן ואז סרטן במעי. לפני שש שנים ירדתי למטה לתת תווים למישהי, ונפלתי עם התווים ושרבתי את שתי הירידים. עברתי ניתוחים, ועד היום אני עם ידיים לא לגמרי בסדר. אחרי התקף הלב לא היה לי חשש מהמוות, אבל פחדתי פחד מוות. הייתי מאוד חרדה, אז אמרו לי ללכת לדבר עם פסיכולוגית. הלכתי וסיפרתי לה שהיה לי התקף לב, והיא אמרה לי שלא פלא שיש לי פחד מוות בגלל אבא ודודם הלב שלו. היו לי ילדים קטנים בבית, והחשבת שאם זה לא פלא, ואת אבא שלי

אני לא הזמנתי חברים למסיבת הזוגיות של הבן שלי, רק משפחה – ויונתן הזמין בעצמו את ירדנה ולאה

